

ΟΜΙΛΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΑΙΑΣ κ. ΑΛΕΞΙΟΥ
ΣΤΗΝ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

*«Χαῖρε Δέσποινα, Παρθένε, χαῖρε πάναγνε, χαῖρε δοχεῖον Θεοῦ,
χαῖρε λυχνία φωτός, Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις, Εὐὰς ἡ λύτρωσις,
ὁρος ἅγιον, περιφανὲς ἀγίασμα, καὶ νυμφὼν ἀθανασίας.
(Ὕμνος τοῦ Κανόνος)*

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Στὴ διαδρομὴ τοῦ ἱστορικοῦ χρόνου ὑπάρχουν κάποια **γεγονότα**, πού χαρακτηρίζονται **σταθμοί τῆς Ἱστορίας**, ἄλλοτε τῆς παγκόσμιας καὶ ἄλλοτε τῆς τοπικῆς.

Σημαντικὸ σταθμὸ τῆς παγκόσμιας Ἱστορίας συνιστᾷ ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου· τοῦτο διότι ὑπερβαίνει τὸν ἱστορικὸ χρόνο καὶ ἐπαναφέρει στὸ προσκίνητο τό λόγον ὑπαρξῆς τοῦ ἀνθρώπου στὴ γῆ. Πλαστήκαμε γιὰ νὰ μετᾶσχουμε τῆς Θείας Μακαριότητος, μαζί μέ τούς Ἁγίους Ἀγγέλους, οἱ ὅποιοι περιστοιχίζουν τὸ Θρόνον τοῦ Θεοῦ καὶ προσφέρουν ἀκατάπαυστα τὸν ὕμνον στὴν Ἁγία Τριάδα καὶ στὴν παρακαθημένη ἐκ δεξιῶν τοῦ Υἱοῦ Ὑπεραγία Θεοτόκο καὶ Μητέρα Του. Οἱ Πρωτόπλαστοι, μέ τὴν παρακοή, διέρρηξαν τὴ σχέση τους μέ τὴν Οὐράνια ὁμορφιά καὶ τὴν ἁρμονικὴ σχέση τους μέ τὸν Θεό· τίς συνέπειες ὑφιστάμεθα ὅλοι.

Ὡστόσο, ὁ Θεὸς ἀγαπᾷ τὰ πλάσματά Του καὶ ἡ βούλησή Του ἐξαρχῆς ἐπεξεργάζεται τὴν ἐπάνοδο τῶν ἐκπεσόντων καὶ τὴ σωτηρία ὁλόκληρης τῆς ἀνθρωπότητος. Ὁ διαρρεύσας χρόνος φαντάζει μακρὺς, ἀλλὰ ὑπόψη ἡ βιβλικὴ ῥήσις ὅτι «*χίλια ἔτη ὡς ἡμέρα μία*» (Ψαλμὸς 89, 4). Οἱ αἰῶνες καὶ οἱ χιλιετίες εἶναι στιγμές στὴ διάστασι τῆς αἰωνιότητος καὶ ὁ καθένας μας, ἀνακαλώντας τὴν προσωπικὴ του διαδρομὴ, εὐκόλα κατανοεῖ πῶς ὁ, τι προηγήθηκε στὴ ζωὴ μας ἦσαν κάποιες στιγμές, τίποτε

περισσότερο.

Ὁ Θεός ἀνέμενε τόν κατάλληλο χρόνο, ἐξαγγέλλοντας ὁ Ἴδιος μέ τό Πρωτευαγγέλιο (Γεν. 3, 14-15) καί συντηρώντας τήν ἐλπίδα τῶν ἀνθρώπων μέσω τῶν Προφητῶν. Τό Μυστήριο, τό «*χρόνοις αἰωνίοις σεσιγημένον*», ἔφτασε ἡ κατάλληλη στιγμή νά φανερωθεῖ (Κολασσαεῖς 1,26). Τό Μυστήριο τῆς σωτηρίας μας διακονεῖ καί ἐνεργεῖ ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, γενόμενος ἄνθρωπος γιά νά σώσει τό ἀνθρώπινο γένος ἀπό τήν «*δουλεία τοῦ ἐχθροῦ*». Ἀπεστάλη ἐξ Οὐρανοῦ «*ὅτε ἦλθε τό πλήρωμα τοῦ χρόνου*» (Γαλ. 4, 4). Μέ τήν ἔλευσή Του στόν κόσμο ὁ Χριστός, ἐνώνεται μαζί μας καί μᾶς σώζει, ἀφενός μέ τήν ἔνωση τῆς ἀνθρώπινης φύσης μέ τήν Θεία καί ἀφετέρου μέ τήν κοινωνία τοῦ Τιμίου Σώματος καί τοῦ Ἀχράντου Αἵματός Του. Τό Θεοσύστατο Μυστήριο, πού περιγράφει παραστατικά ὁ ἱερός Εὐαγγελιστής Ματθαῖος (26, 26-28), ἐπαναλαμβάνεται σέ κάθε Θεία λειτουργία. Κοινωνώντας τῶν Θείων καί ἱερῶν Μυστηρίων, δεχόμαστε **Φάρμακον Ἀθανασίας**.

Αὐτοῦ τοῦ Μυστηρίου Διάκονος εἶναι ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, δεχομένη νά γίνει Μητέρα τοῦ Θεοῦ, **ἀπαντώντας θετικά στόν Ἀρχάγγελο Γαβριήλ**. Ὁ Εὐαγγελισμός τῆς Θεοτόκου εἶναι καί **εὐαγγελισμός τῆς ἀνθρωπότητας** ὁλόκληρης. Εἶναι ἡ ἀπαρχή τῆς διαδικασίας τῆς σωτηρίας μας. Εἶναι ἡ πραγμάτωση τῆς υπόσχεσης τοῦ Θεοῦ καί ἡ ἐπικύρωση τῶν πολλῶν προφητικῶν ῥήσεων.

Ἀδελφοί μου ἀγαπητοί,

Οἱ εὐσεβεῖς πρόγονοί μας **ἐπέλεξαν** τήν ἡμέρα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, νά λειτουργήσῃ **καί γιά τόν εὐαγγελισμό τοῦ Γένους τῶν Ἑλλήνων**. Καταλληλότερη ἡμέρα προφανῶς δέν θά μπορούσε νά υπάρξει. Ἐτσι συλλειτουργήσῃ ἡ Πίστη μέ τή δίψα τῆς ἐλευθερίας. **Ὑπέρ Πίστεως καί Πατρίδος** ἄλλωστε ἔγινε ὁ Ἀγώνας τοῦ **1821**. Οἱ πολεμιστές ἐξομολογοῦνταν καί κοινωνοῦσαν, καί στή συνέχεια ξεχύνονταν

στis μάχες. Στά διαλείμματα ἔκαναν τάματα στὴν Παναγία καὶ στοὺς Ἁγίους. Οἱ Ναοὶ καὶ τὰ ξωκλήσια γέμιζαν ἀπὸ γονατιστοὺς μαχητὲς πού προσεύχονταν καὶ οἱ ἀνάσες τους ἔσμιγαν μὲ τὸ θυμίαμα καὶ ἀνέβαιναν μαζί στοῦ Θρόνου τοῦ Θεοῦ. Καὶ ὁ Θεός «ὑπέγραψε τὴν ἐλευθερία τῶν Ἑλλήνων καὶ δὲν παίρνει πίσω τὴν ὑπογραφή Του», σύμφωνα μὲ τὸν Θεόδωρο Κολοκοτρώνη. Ὁ ἄλλος πρωτεργάτης τοῦ Ἀγῶνα Γιάννης Μακρυγιάννης συμπληρώνει: «Ἡ Ὀρθόδοξη Πίστη, πρᾶμα τζιβαῖρικόν πολυτίμητο, ὅπου τὸ βαστήξαμε εἰς τὴν τυραννία τοῦ Τούρκου, δὲν τὸ δίνουμε τώρα σὲ κανένα, οὔτε τὸ καταφρονοῦμε, γιατί εἴμαστε Ἕλληνες».

ΖΗΤΩ ΤΟ ΕΘΝΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Χρόνια πολλά καὶ εὐλογημένα

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

+ Ὁ Νικαίας Ἀλέξιος